

Sygn. akt III C 1258/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Westra

Protokolant: Katarzyna Żukowska

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2017r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko T. S.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 27 września 2013r. wydany przez Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w sprawie o sygn. akt. I Nc 90/13 zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 6 marca 2014r. w zakresie kosztów procesu w całości, w zakresie należności odsetkowej co do odsetek należnych od kwoty 105.500,00 zł. liczonych od dnia 12.07.2013r. do dnia 1.06.2015r. w całości, w zakresie należności głównej co do kwoty 100.118,00 zł.

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od T. S. na rzecz A. G. kwotę 8892,00 zł (osiem tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt III C 1258/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 sierpnia 2015 roku powód A. G. wniósł pozew przeciwko T. S. o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym z weksla w dniu 27 września 2013r. przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie sygn. akt I Nc 90/13 oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania wg norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podniósł, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego dłużnik spełnił swoje świadczenie.(pozew k. 1-78)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zakwestionował wysokość spełnionego świadczenia, a także wskazał, że część świadczenia została przez niego zaliczona na poczet innego długu. Pozwany wniósł o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu. (odpowiedź na pozew k. 104-125).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany T. S. był zatrudniony u powoda A. G. jako księgowy. Strony znały się z czasów szkoły średniej, przyjaźniły się i miały do siebie zaufanie. Dokonywały wielu rozliczeń finansowych, w tym pożyczek, powód podpisywał pozwanemu weksle na zabezpieczenie rozliczeń finansowych (bezsporne).

W dniu 27 września 2013r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w postępowaniu nakazowym z weksla w sprawie sygnatura akt I Nc 90/13 nakazał A. G. aby zapłacił na rzecz T. S. kwotę 105500,00 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.07.2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1319 zł. tytułem kosztów procesu. Nakaz w dniu 6.03.2014r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności jako prawomocny (k. 11 kopia nakazu zapłaty).

W dniu 3.04.2015r. A. G. zapłacił na rzecz T. strzałkowskiego kwotę 15.000,00 zł. przelewem tytułem zwrotu pożyczki część I, na której zabezpieczenie został wystawiony weksel, na podstawie którego został wydany nakaz zapłaty w sprawie I Nc 90/13 (k. 12 kopia przelewu).

W dniu 1.06.2015r. powód zapłacił na rzecz pozwanego kwotę 70.000,00 zł. tytułem częściowej spłaty indosowanego weksla na kwotę 105.500,00 zł. wymagalnego 11.07.2013r., przelewem na rachunek bankowy matki pozwanego B. W., który to rachunek wskazał mu pozwany.(k. 13 potwierdzenie przelewu). W tym czasie przeciwko pozwanemu T. S. była prowadzona egzekucja komornicza przez Komornika działającego przy Sądzie Rejonowym w Legionowie L. C. z wniosku D. i A. małżonków B. i w toku tego postępowania zostały zajęte rachunki bankowe pozwanego (k. 14-20 zawiadomienia o zajęciu rachunków). W dniu 27.05.2015r. powód podpisał aneks do umowy kredytu w rachunku bieżącym celem podwyższenia dostępnej kwoty udzielonego kredytu w rachunku bieżącym do łącznej kwoty 150.000,00 zł. 9 k. 22-23 aneks). W dniu 1.06.2015r. pozwany otrzymał od powoda w gotówce kwotę 40.000,00 zł., w ten sposób, że żona powoda M. G. wypłacała ze swojego rachunku bankowego otrzymane przelewem od powoda – który w tym czasie przebywał poza granicami, kwoty 10.000,00 zł i 30.000,00 zł. z bankomatu w J. (k. 24 i 25 potwierdzenia przelewu, k. 141-143 wydruki z komunikatora, k. 145 zlecenie transportowe). W obecności pozwanego dokonała 11 wypłat z bankomatu w godzinach 11.43 – 12.13 i całą kwotę przekazała pozwanemu na poczet spłaty długu zabezpieczonego wekslem oraz wraz z pozwanym pojechała do banku w L. gdzie pozwany wpłacił kwotę 36.640,95 zł. na poczet swojego zadłużenia wobec D. i A. małżonków B.. Pozwany musiał dokonać wpłaty na konto wierzycieli celem wstrzymania czynności Komornika Sądowego w miejscu swojego zamieszkania (k. 26-39 potwierdzenia wypłat z bankomatu w dniu 1.06.2015r., potwierdzenie wpłaty 36640,95 zł. k. 40, k. 41, k. 141-143 wydruki z komunikatora, zeznania świadka M. G. k. 173-174 skrócony protokół, zeznania powoda A. G. k. 275-277 skrócony protokół).

W dniu 20 lipca 2015r. T. S. wszczął przeciwko A. G. egzekucję na podstawie nakazu wydanego w sprawie I Nc 90/13 co do należności głównej 105500,00 zł., odsetek liczonych do dnia 20.07.2015r. w wysokości 24733,25 zł., kosztów procesu 1319 zł. (k. 42-74 zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, zajęciu wierzytelności, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości, wezwanie do zapłaty należności).

Wezwaniem z dnia 5.08.2015r. powód wezwał pozwanego do umorzenia prowadzonego postępowania egzekucyjnego (k. 75-78 wezwanie).

Pozwany skierował przeciwko powodowi drugi pozew do Sąd o wydanie nakazu zapłaty z weksla. Po wniesieniu sprzeciwu wyrokiem z dnia 26 października 2016r. wydanym w sprawie III C 265/16 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie dnia 1 października 2015r. sygn. akt III Nc 116/15 w całości. W pkt.II wyroku oddalono powództwo. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że weksel złożony w sprawie III Nc 116/15 zabezpieczał wierzytelność w kwocie 105.500,00 zł., która również była zabezpieczona drugim wekslem, na podstawie którego wydano nakaz zapłaty w sprawie I Nc 90/13. Sąd uznał, że wobec zapłaty kwoty 125.000,00 zł. należność główna ze stosunku podstawowego została zaspokojona, kwota została zapłacone przed wydaniem nakazu w sprawie III C 116/15, a wierzyciel dysponuje tytułem wykonawczym w sprawie I Nc 90/13. Sąd uznał bezzasadność dochodzonego przez powoda świadczenia (odpis wyroku wraz z uzasadnieniem k. 248-253).

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd oparł również na dokumentach powołanych w treści uzasadnienia, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich treści. Sąd oparł się również na zeznaniach świadka M. G. i zeznaniach powoda, albowiem wersja przez nich przedstawiona korespondowała z materiałem dowodowym w postaci w/wym. Dokumentów, była zgodna z logiką i doświadczeniem życiowym. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, strona pozwana nie złożyła żadnego obiektywnego materiału dowodowego na potwierdzenie wersji zaprezentowanej przez

pozwanego. W ocenie Sądu zeznana pozwanego odnośnie ilości i sposobu udzielanych pożyczek były całkowicie nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym.

Sąd zważył, co następuje.

W pkt. I wyroku Sąd uwzględnił częściowo powództwo, uznając, że zaistniały przesłanki z art. 840 par. 1 pkt. 2 k.p.c. albowiem po powstaniu tytuł egzekucyjnego zaistniało zdarzenie powodujące wygaśnięcie obowiązku dłużnika – tj. powoda. Nie było sporne pomiędzy stronami dokonanie przelewów na kwoty 15.000,00 zł. i 70.000,00 zł. Natomiast pozwany twierdził, że nie otrzymał od żony powoda M. G. kwoty 40.000,00 zł. Ponadto twierdził, że dokonana w dniu 1.06.2015r. wpłata na rachunek A. i D. B. w wysokości 36640,95 zł. została przez niego wykonana w imieniu jego żony B. S., a wpłacone środki pochodziły od jej rodziców T. i L. S., na dowód powyższego pozwany złożył potwierdzenie operacji z 19.05.2015, z 22.05.2015r. Z dowodów złożonych przez pozwanego nie wynika jednak, aby kwota wpłacona w dniu 1.06.2015r. na rachunek A. i D. B. była tożsama ze środkami pieniężnymi wpłacanymi na rachunek B. S. we wcześniejszych dniach. Ponadto pozwany twierdził, że niezrozumiałe jest dlaczego, skoro powód zlecił w dniu 1.06.2015r. przelew na 70.000,00 zł. nie przelał również 40.000,00 zł. tylko za pośrednictwem swojej żony. Powód wyjaśnił tę okoliczność, powołując na fakt zajęcia rachunków pozwanego przez Komornika Sądowego oraz fakt, że pozwany musiał w dniu wyznaczonych czynności Komornika, w szczególności zajęciem mienia ruchomego w mieszkaniu pozwanego, dokonać wpłaty do rąk wierzycieli aby do tych czynności nie doszło. Wersja przedstawiona przez powoda jest logiczna i zrozumiała.

Pozwany twierdził, że powód miał wobec niego jeszcze drugi dług, na który został wystawiony inny weksel na kwotę w wysokości również 105.500,00 zł. Ponieważ w wykonanych przelewach powód nie wskazał, który dług zaspakaja, a pozwany również nie wskazał, to pozwany dokonał zaliczenia wpłat stosunkowo na oba długi, w pierwszej kolejności na poczet należności ubocznych, w tym odsetek i kosztów procesu, a dopiero w dalszej kolejności na poczet należności głównej (stanowisko z odpowiedzi na pozew). W odniesieniu do drugiego długu wskazanego przez pozwanego, Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie prawomocnym wyrokiem z dnia 26.10.2016r. oddalił powództwo pozwanego T. S.. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że powództwo zostało oddalone albowiem nie została udzielona druga pożyczka. Wyrok jest prawomocny i Sąd orzekając w przedmiotowej sprawie jest związany wyrokiem wydanym w sprawie III C 265/16. Wobec powyższego cała kwota wynikająca z dokonanych przez powoda przelewów winna być zaliczona na wierzytelność stwierdzoną w sprawie I Nc 90/13, albowiem powód miał tylko jeden dług wynikający ze stosunku podstawowego, a zabezpieczony dwoma weksłami, zgodnie zaś ze stanowiskiem pozwanego z odpowiedzi na pozew, zaliczona w pierwszej kolejności na koszty procesu i należne odsetki i zgodnie z art. 451 k.c. Powód udowodnił również pełnienie świadczenia w części dotyczącej wpłaty 40.000,00 zł, którą to gotówkę przekazała pozwanemu żona powoda. Zostały złożone zeznania przez świadka – żonę powoda, na okoliczność tej spłaty, złożone dowody w postaci pokwitowań wypłat z bankomatu, aneksu do umowy podwyższającego dostępny kredyt na rachunku powoda, potwierdzenia przelewów z rachunku powoda na rachunek jego żony, potwierdzenia wpłaty na rachunek małżeństwa A. i D. B. z tego dnia, jak również wydruki z komunikatora powoda, potwierdzające ustalenia co do wypłat gotówki pomiędzy powodem a jego żoną. Wersja przedstawiona przez stronę powodową została udowodniona przedstawionym w sprawie materiałem dowodowym oraz jest logiczna i zgodna z wiedzą i doświadczeniem sądowym i życiowym, w sytuacji gdy pozwany miał pozajmowane rachunki bankowe, a musiał dokonać spłaty na rzecz swoich wierzycieli w celu uniknięcia czynności egzekucyjnych. Tym samym po powstaniu tytułu egzekucyjnego w wyniku spełnienia świadczenia przez dłużnika zobowiązanie A. G. wobec T. S. wygasło w części i nie może być egzekwowane. Sąd pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności w części, a mianowicie w zakresie kosztów procesu w całości określonych w nakazie zapłaty oraz w zakresie należności odsetkowej co do odsetek należnych od kwoty 105.500,00 zł. liczonych od dnia 12.07.2013r. do dnia 1.06.2015r. w całości i w zakresie należności głównej co do kwoty 100.118,00 zł. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone. W dniu 3.04.2015r. został dokonana wpłata 15.000,00 zł., która podlegała zaliczeniu na koszty procesu w części 1319 zł., a reszta w wysokości 13.681,00 zł. na odsetki liczone od kwoty 105.500,00 zł. od dnia 12.07.2013r. Na dzień 1.06.2015r. wymagalna kwota wynikająca z należności głównej i pozostałej części odsetek to 115.382,00 zł. (105.500,00 zł. należności głównej i 9.882,00 odsetki). Po wpłacie w dniu 1.06.2015r. łącznej kwoty 110.000,00 zł. na odsetki została zaliczona kwota 9.882,00 zł. a reszta wpłaty w wysokości

100.118,00 zł. na należność główną. Tym samym do zapłaty wciąż pozostaje kwota należności głównej 5382,00 zł. wraz z biegnącymi od dnia 2.06.2015r. odsetkami od tej kwoty do dnia zapłaty. W tej części powództwo zostało oddalone albowiem dłużnik nie spełnił w całości swojego świadczenia i nie było podstaw uzasadniających pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w całości, a wierzyciel był uprawniony do zaliczenia wpłat w pierwszej kolejności na należności uboczne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. zasądzając je od pozwanego na rzecz powoda zgonie z wynikiem procesu. Na zasądzone koszty składa się uiszczona opłata od pozwu oraz stawka wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 3600 zł. i koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji.